

Nostalgija z elektriko

Kolesarsko potepanje po Liguriji in južni Provansi

Odkar sva pred 10-timi sezonami nabavila najina prva električna kolesa, sva pri vsakem vzponu s pomočjo elektrike modrovala: ja, če bi pa takrat imela ta kolesa, bi bilo pa veliko lažje. In po letih odlašanja in iskanja pravega termina, je prišlo na vrsto tudi to nostalgичno potepanje. Na koncu le dva od planiranih petih ciljev, ostali so se ponudili sami med načrtovanjem potepanja po nacionalnem parku Mercantour v južni Provansi.

Najprej sva sicer planirala pot v obratni smeri, najprej na kolesarjenje po hribih, nato nekaj dni lenarjenja na ligurijski obali z ogledom Genove, ki smo jo po navadi na naših poteh le obšli. A sva se, zaradi negotovih vremenskih napovedi v francoskih hribih za prvi teden, odločila na spremembo smeri potovanja.

Sreda: 31. 8. 2022: Ljubljana – Vignole Borbera: 580 km

Odhod zjutraj, za prvo spanje izbereva PZA v mestu Vignole Borbera, 40 km pred Genovo, ob avtocesti. Mesto leži pod impozantnim gradom Stazzano, ki sva si ga hotela ogledati, a je sedaj spremenjen v hotel ali v druge namene in zaklenjen z železnimi vrati. PZA je bil zaradi popravil sicer zaprt, zato sva prespala na P picerije Da Pierino, kjer so nama postregli z dobro pizzo v skoraj polno zasedenem lepem lokalu.

Spanje: PZA Vignole Borbera, 44.70801, 8.88856 – 0 eur

Četrtek: 1.9.2022 – Genova: 50 km

Takoj zjutraj se še pred gnečo prestaviva v Genovo na majhen pza v okviru servisa za AD Pons na obrobju mesta. V mesto se, po krajšem iskanju kioska za nakup vozovnic, zapeljeva z avtobusom. Genova je največje italijansko pristanišče, nekdanje najbolj poseljeno evropsko mesto, La Superba, ponosna, kot jo je poimenoval Petrarca. Pomorske povezave so ji prinesle ogromno bogastvo, kar se v arhitekturi pozna preko sklopa izjemnih patricijskih palač. Poleg luke za trajekte in največjega akvarija je zanimiv predvsem zgodovinski center mesta s spletom ozkih ulic, polnih starih trgovin in rokodelskih delavnic, vrednih počasnega raziskovanja. Obiščeva katedralo San Lorenzo, trg San Matteo s čudovitimi srednjeveškimi zgradbami, Via Garibaldi, osrednjo nakupovalno meko z najlepšimi palačami, danes spremenjenimi v mondene trgovine, banke in galerije, med potjo pojeva dobro pizzo, čeprav je najbolj znana genovska jed pesto genovese. Obiščeva Columbovo hišo, kjer je preživel mladost, njegov rojstni kraj pa še vedno iščejo in se prepirajo po Evropi. Za ogled okolice z dvigali in tramvajem na Tigulio, s čudovitimi pogledi na mesto in okolico, se ne odločiva, ker naju čaka kar natrpan program. Dan pohajkovanja in raziskovanja mesta je, brez obiska galerij in akvarija, pravzaprav malo, pozno zvečer se vrneva na PZA, noč je bila še kar mirna.

Spanje: PZA Pons, 44.39399, 9,01026, 25 eur

Petek: ligurijska obala, Ventimiglia, Sanremo – 215 km

Ligurijska obala se deli na vzhodno, Levante, ki se konča z znanimi Cinqueterre, in zahodno, Ponente, z mondenimi letovišči, a zabito z lokalnim prometom po ozkih ulicah, obmorskimi hoteli, polnimi natrpanih peščenih plaž z ležalniki in sončniki. Najbolj znan je Sanremo z znanim festivalom Canzoni in cvetličnim trgom. V višini nad območjem poteka avtocesta, speljana na pontonih s preko sto tuneli, kar je običajna povezava s Francijo. Potovanja ob obali pa se, predvsem v sezoni, zaradi prenatrpanosti izogibamo. Zato nam je obala z mesti Savona, Finale Ligure, Albenga, Diano Marina, Imperia, Sanremo, Bodighera in Ventimiglia, s hribovitim zaledjem Ligurijskih Alp, do sedaj ostala neraziskana in že dolgo kliče po obisku in potepanju.

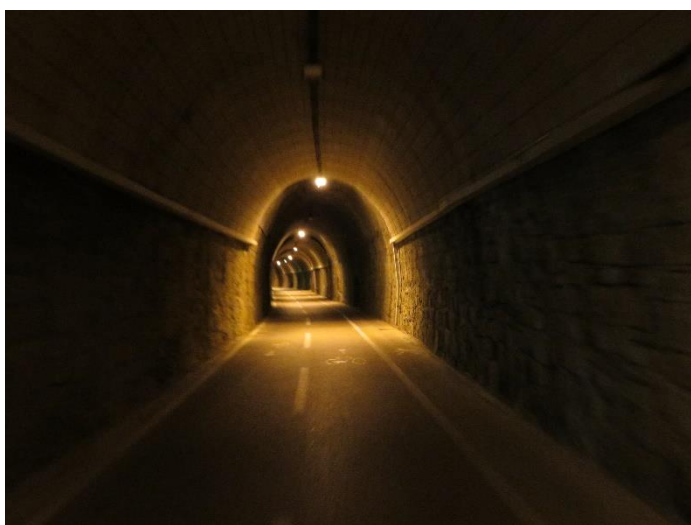
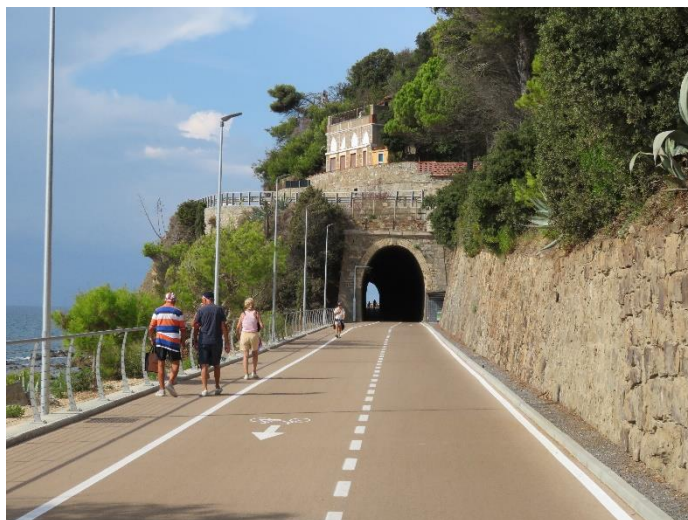
Počasi se premikava preko mest, ustaviva se v Savoni in v Albengi z ogledom katedrale in baptisterija iz 5. stoletja ter ostankov iz zgodnjekrščanske dobe. Drugi del poti samo preletiva, ker naju čaka počasen obisk področja po ligurijski kolesarski stezi, speljani med Bodighero in Imperio po stari železniški trasi. Končno se dokopljeva do Ventimiglie, kjer pa je en camp zaseden, pza zaprt, drugi kamp pa zanemarljen, drag in poln komarjev. Prestaviva nekaj km nazaj, kjer sva ob cesti opazila skupino avtomobov, in tam ostaneva. Zvečer na sprehod ob morju da Sanremo, ob obali na kozarček in firbcanje. Noč mirna, nas je ca 40 AD.

Spanje: PZA Pian di Poma, 43.80518, 7.74896, dostop preko stadiona, voda, odtoki, brezplačno

Sobota: Sanremo – Imperia – Cervo: kolo 65 km

Zjutraj se odpraviva na kolesarsko potovanje po Pista Ciclabile del Ponente Ligura, ki poteka po stari trasi železnice med Genova in Ventimiglio. Do sedaj je obnovljene 24 km od Diano Marina do Ospedaletti, skozi dva daljša in več krajših tunelov, ob morju in s čudovitimi razgledi na Riviera dei Fiori. Najprej se vrneva par metrov nazaj v najdaljši tunel, ki se po 2 km konča nad Ospedaletti, nato nazaj čez Sanremo z več postanki za fotkanje trase in tunelov, občudovanje plaž, mondenih hotelov z bazeni, obale s palmami in oleandri ter marin z mondenimi jahtami. Postanki v Santo Stefano al Mare, San Lorenzo al Mare in Porto Maurizio, kjer se povzpneva do samostana Santa Chiara in bazilike, največje cerkve v Liguriji. Po koncu kolesarske piste potegneva po cesti še do Cervo na ogled lepe cerkve San Giovanni Batista, kjer se odvija znani festival komorne glasbe. Na povratku naju ujame celo nekaj kapelj dežja, a se ustaviva v prijetnem kolesarskem bifeju v Riva Ligure na drink in priboljšek. Na povratku zavijeva v srednjeveški del mesta Sanremo Pigna, s pokritimi pasażami, ulicami in trgi, stopnišči, vodnjaki in tuneli, imenovanimi vallai. Po povratku se odločiva za kopanje v morju, nedaleč od parkirišča, kjer nama valovi povzročajo kar nekaj preglavic, predvsem pri izstopu. Morje je bilo toplo in čisto, kopalcev pa le peščica. Spanje mirno, hrup skuterjev šele proti jutru.

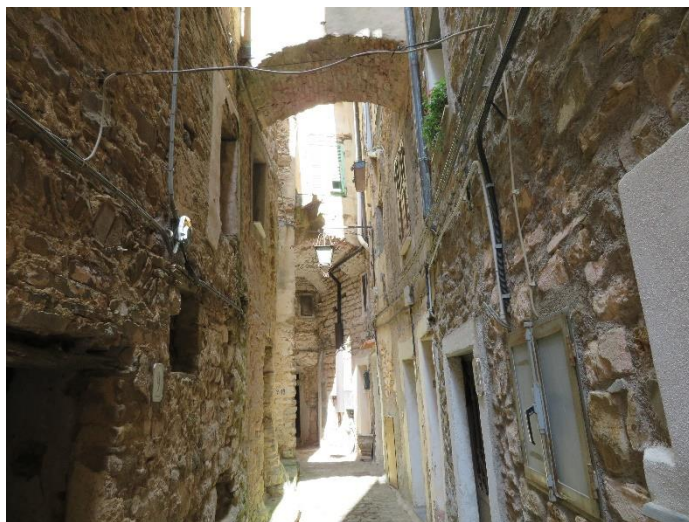

Nedelja: Isolabonna – 23 km, kolo Apricale, Perinaldo, Valecrosia, Dolceacqua: 42 km, 700 viš.m

Zjutraj se podava na novo destinacijo, v dolino reke Nervia v nacionalni park Alpi Liguri. Parkirava v kampu Della Rosa nad mestom Isolabonna, lepo urejenem z bazenom, restavracijo in vso potrebno infrastrukturo. Po namestitvi kolesa ven in ob 10h na prvi krog po okolici. Spustiva se do mesta, nato v hrib do Apricale, sončno mesto, zidano visoko v hrib in obdano z oljčnimi nasadi. Danes se tu ne ustaviva, nadaljujema proti vasi Perinaldo, ki se že od daleč sveti na vrhu sosednjega hriba. Počasi se potikava po zanimivih ulicah s hišami, podprtimi s kamnitimi loki in vhodi globoko v pokritih strmih hodnikih. Ta tip zidave hiše na hišo je

značilen za vsa naselja v regiji, kar jim dodaja še dodatno čarobnost. Pri povratku že zgoraj zgrešiva stransko cesto, zato naju pot nagradi z izletom do doline, kjer je prva možnost vrnitve v sosednjo dolino. V Vallecrosia ustaviva v restavraciji Erio, kjer nama ob kozarčku belega postrežejo z bogatim prigrizkom. Izlet zaključiva v Dolceacqua, mestu ob reki Nervia, pod gradom Doria, ki kraljuje nad rdečimi strehami četrti Tera, s hišami tudi s šestimi nadstropji, s skrivnostnimi hodniki, ki se strmo spuščajo proti dnu. Četrt Borgo je novejša, od Palazzo della Caminata vodi več pohodnih poti ob vrtovih vzdolž potoka Peitavino. Po vrnitvi hiter skok v topel bazen, nato še napotki sosedom Nemcem, ki se odpravljajo proti Cinqueterre.

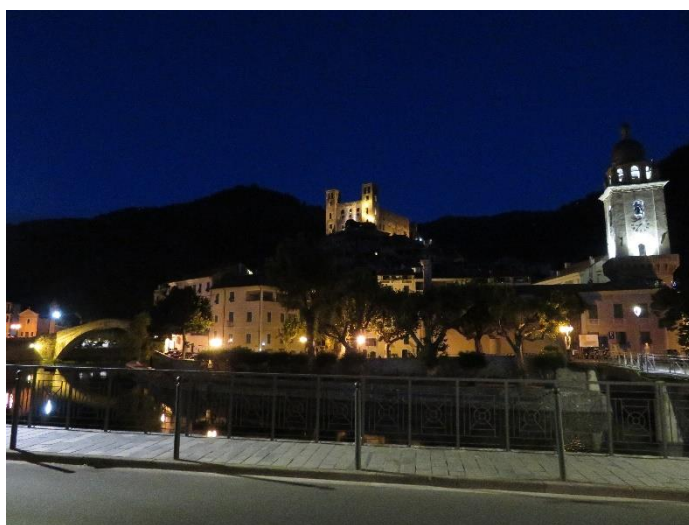
Spanje: Camp della Rosa, 43.89471, 7.66711 – Acsi 16 eur

Ponedeljek: Isolabonna – kolo Bajardo, Castel Vitorio, Pigna: 40 km, 750 viš. m

Zjutraj ponoven spust in vzpon do Apricale ter vstop v mesto z zgornje strani, mimo gradu della lucertola in cerkve San Bartomeo z lepim razgledom v dolino in okolico. Mesto samo pa vredno obiska, ozke ulice, lepi hišni detajli, strmi koridorji in stopnišča v več nivojih. Nadaljujeva v hrib do Bajarda, ki je visoko na hribu, na vrhu pa cerkev in grad v obnavljanju. Nato naju pot naju pelje na drugo stran mimo Castel Vitorio, še enem mestu zidanem na hribu, do Pigne, kjer se glavna ulica dviga v krogih proti vrhu in povezuje stranske ulice, imenovane chibi, mimo lepih vodnjakov in hiš z zanimivimi poštnimi nabiralniki na vrh ali colla, kjer se odprejo lepi razgledi na mesto. Tudi tu pohajkujeva kar nekaj časa pred povratkom do campa in bazena. Zvečer še na nočni obisk romantičnega Dolceacqua na kozarček lokalnega rdečega vina rossese.

Torek: Sospel, Breul sur Rioha, Saorge, Tende – 95 km

Po šestih dneh zapuščava Italijo in se preko Mentona podava naprej v Francijo, v dolino reke Roya. Spodobno zavita cesta naju preko Col de Brouis najprej pripelje do Sospela, kjer si ogledava železniški muzej z nekaj eksponati in bogatim slikovnim prikazom graditve železniškega predora v Italijo. Na poti se ustaviva še v Breil sur Roya in čudovitem Saorge, ki ždi nad prepadom visoko nad sotesko reke. Ogledava si frančiškanski samostan z reflektorijem, freskami v križnem hodniku in zanimivo zbirko devetih sončnih ur, predvsem pa se dolgo zadrživa na pohajkovanju po zanimivih ulicah. Zvečer prideva na cilj v mesto Tende.

Camp je zaprt od 31.8, zato se namestiva na P ob železniški postaji. Še skok v mesto po prvi vtis in nazaj...

Spanje: Tende, P na železniški postaji, 44.08964, 7.59402, 0 eur

Sreda: Tende, vlak do Nice – 0 km

Danes je na programu izlet z vlakom v Nico. Ob 8,50 odpelje Train des merveilles, čeprav bi se moral imenovati vlak tunelov. V dobrih dveh urah sva jih do Nice naštela natanko 50, nekaj dolgih tudi do 10 min.

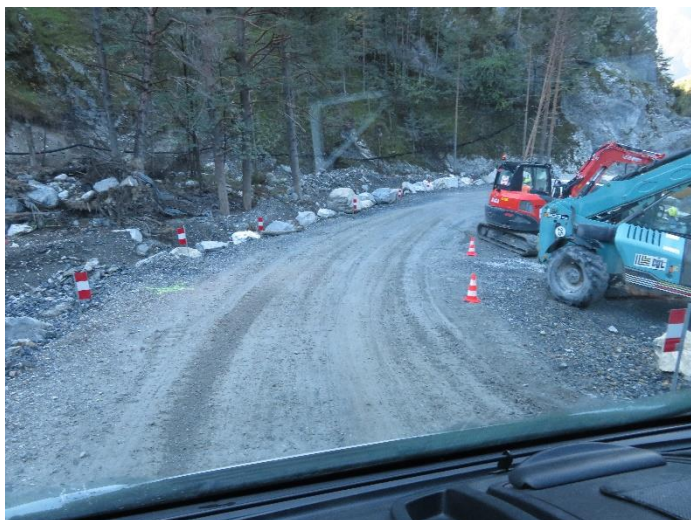
V Nici sva bila že večkrat in vedno navduši. Mesto je bilo do l. 1.860 italijansko mesto, kar se mu pozna še danes. Najprej do arkadnih neoklasičnih stavb trga Massena, nato v ozke stranske ulice na Que des Etats Unis, do Marche du cours Saleya, živahne cvetlične in kulinarčne tržnice z odličnimi restavracijami. Po okusni malici se podava do obale na špencir po Angleški promenadi, do čudovitega hotela Negresco in nazaj v ozke stranske ulice na občudovanje kafičev, restavracij, trgovin, umetniških ateljejev in živahnega vrveža. Štiri ure, ki nama jih je namenil urnik, so hitro minile, vožnja nazaj, posebno v zadnjem delu skozi čudovito sotesko, ki se je prikazovala med tuneli, naju ponovno navdušuje. Na postaji še vedno čaka naš domek, pred spanjem ponoven skok v bližnji bar Edelweiss na kozarček lokalnega in klepet z domačini.

Četrtek: Bargemon – 177 km

Ponoči močan dež, zjutraj megljeno jutro. Danes je bil na programu vzpon s kolesi po serpentinasti cesti od vhoda v tunel do prelaza Tende. Da je tunel zaprt zaradi rekonstrukcije sva imela informacijo, ne pa tudi, da hkrati obnavljajo tudi mostove na dostopni cesti. Že spodaj je bila sicer tabla za prepoved vožnje za AD, ne pa tudi za tovornjake, zato sva jo ignorirala. Vendar so bili obvozi na celi trasi tako blatni in strmi, da sva na sredi obupala in se komaj obrnila. Vrneva se v Ventimiglio in naprej po AC proti parku Mercantour. Kmalu naletiva na zastoj, kjer stojimo skoraj uro, zato po izstopu iz AC narediva postanek za manjše nakupe v centru Carefour. Planiran pza v mestu Fayence nama ni bil všeč, zato potegniva dalje do PZA ob balinišču v mestu Bargemon, kjer se odločiva prespati. Pred spanjem narediva krajši sprehod do mesta, ki je lepo in urejeno, v gostilnah in trgovinah pa veliko domačinov Nizozemcev. Na počivališču se je do večera nabralo osem AD, nekateri francozi so s tendami in skupnimi mizami rahlo spominjali na občasna srečanja CCS.

Spanje: PZA Bargemon, 43.62456, 6.55086, vsa oskrba, brezplačno

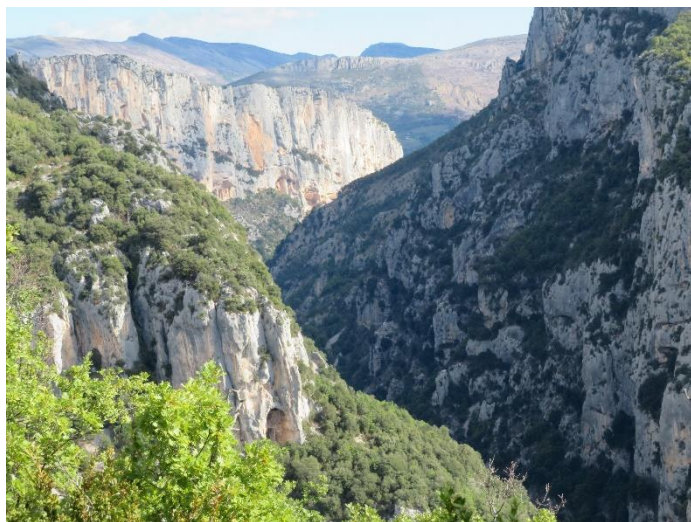

Petek: Comps, Gorges du Verdon – leva stran, La Palud, 30 km, kolo 38 km, 700 viš.m

Zjutraj se prestavlja na novo lokacijo, sotesko Verdon. Je najslikovitejša evropska soteska, ki se spušča 700 m globoko v ozko rečno korito. Ogled soteske je mogoč z obeh strani, pa tudi peš ob rečnem koritu v naporni dnevni turi. Desni breg sva pred 15 leti že prevozila, zato se tokrat odločiva najprej za levega. Iz kraja Comps se potegneva še nekaj km naprej do parkirišča restavracije Relais du Gorges na Point Sublime z lepim razgledom na sotesko (43.74017, 6.38205). Nato kolesariva do mostu Pont du Artuby in naprej gori in doli do višine 1236 m do razgleda na jezero St. Croix, kjer se obrneva in vrneva na izhodišče. Na poti je veliko razglednih ploščadi in tudi nekaj tunelov, kar lepote in atraktivnost vožnje še poveča.

Po malici v gostišču nadaljujemo na desno stran do mesta La Palud, kjer se namestimo v občinski kamp. Po hitrem tušu greva na ogled zanimive vasi, kjer na terasi lokalnega bistroja lovimo poslednje sončne žarke.

Spanje: La Palud, camp Municipal 43.78038, 6.34770, 16,00 eur

Sobota: Gorges – desna stran Route des Cretes, Moustiers Ste Marie – 20 km, kolo 23 km, 880 viš.m

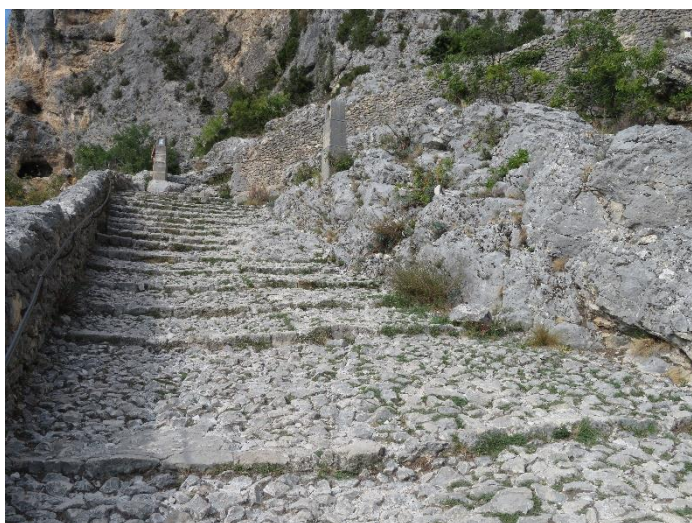
Kljub nizkim jutranjim temperaturam se zjutraj odjavimo in odkolesarimo v kanjon, na znano Route des Cretes. Ta stran je še lepša in bolje označena, vsako razgledišče ima ime in tablo z osnovnimi podatki.

Že na drugem, v strmih skalah, opazujeva orle in koze, čudoviti pogledi na sotesko plenijo razpoložljiv čas, ki ga je vedno premalo. Ustaviva se v koči na poti, obvoziva cel krog in se zadovoljna vrneva na hiter tuš.

Ob 14h naprej do Moustiers Ste Marie, zanimive vasi ob koncu soteske in slapu. Slovi po sivki in keramiki, cel kraj je turistično naravn, glavna privlačnost pa je Notre Dame de Beauvoir, kapela visoko na skali nad

mestom, kamor vodi kamnito stopnišče. Sem se od 12. stoletja zgrinjajo romarji iz celega sveta. Oratorij ob vznožju je posvečen Sv. Filomeni, kalvarija, dograjena leta 1.860, popelje romarje mimo 14. postaj do kamnitih vrat in obzidja kapele. Z vrha občudujeva razgled na mestne hiše in rdeče strehe, na slap in hudournik skozi mesto, trge in ozke ulice, ki jih občudujeva pri povratku in potepanju po privlačnem mestu.

Pozno popoldne se pričnejo priprave restavracij za sprejem večernih gostov, zato pijuckarje lokalnega vina kaj hitro spodijo s teras. Vrneva se po hribu navzdol na počivališče, ki se je medtem napolnilo do zadnjega.

Spanje: Moustiers St. Marie, PZA 43.84333, 6.21864, (15 eur), pokvarjen plačilni avtomat + rampa – veri čip

Nedelja: 11.9.2022 – Las Salles du Verdon, Castellane – 45 km, kolo 29 km, 350 viš.m

Zjutraj ponovno v hrib na lokalni sejem, ki pa se prične šele ob 16h, zato se odpeljeva naprej proti jezeru Ste Croix, znanemu kajakaškemu centru za veslanje po jezeru in soteski Verdon. Načrte o lepem veslanju po reki in občudovanju soteske od spodaj pa nama je preprečil izredno nizek vodostaj, ki je romantičen vhod v sotesko spremenil v blaten potoček ob umetni barieri proti vstopu kajakašev v ta raj pohodnikov. Ni nama preostalo drugega kot kolesarsko potepanje ob jezeru do kraja Les Salles du Verdon, prijeten kraj za kavico in priboljšek, za pot do Bauduena, mostu in jezu pa se ne odločiva, ker sva pred leti odkolesarila že celo jezero. Hitiva naprej do Castellana, mesta pod kamnito gmoto, kjer se na višini 903 m nahaja romarska kapela Notre Dame du Roc. Namestiva se na PZA v središču mesta in hitiva na pozen obisk kraja. Najprej raziščeva možnost dostopa do kapele po cesti, vendar bi nama ostalo kar nekaj poti za sodobno romanje, zato načrt opustiva in se zadovoljiva s pohajkovanjem po mestu. Obiščeva obe cerkvi, nekaj časa se zadrživa v prijetni vinoteki na osrednjem trgu, natrpne picerije zamenjava za prijeten lokal ob glavni cesti, kjer opazujeva živahen promet in mimohod številnih avtomobov, ki iščejo večerno lokacijo. Zvečer na ponoven skok v mesto, ki pa je po zatonu sonca postal hladen in z bolj praznimi lokali.

Spanje: Castellane, PZA 43.84604, 6.51544, voda, odtoki, wc, ni elektr. – 9 eur

Ponedeljek: Castellane – 0 km, kolo 18 km, 300 viš.m

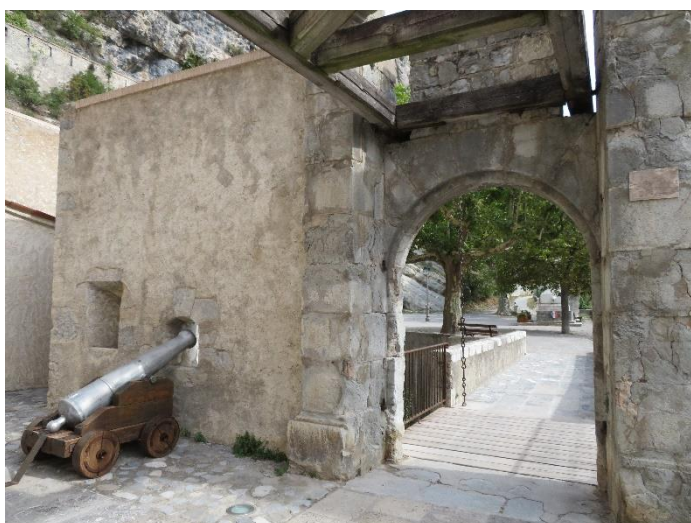
Današnji dan nameniva počitku, zato se prestaviva v nov camp Domaine du Verdon z bazeni in jakuziji, 2 km iz mesta. Po namestitvi najprej na kolo in v trgovski center po nujne potrebščine, tudi račja prsa, ki sva jih pripravila za dobro kosilo. Vmes 2 do 3 x skok v bazene, poležavanje v slogu številnih Nizozemcev in Nemcev zamenjava za prijetno senco na parceli in sprehode po kampu ob reki in krajši kolesarski izlet.

Spanje: Castellane, Camp Domaine du Verdon 43.83553, 6.49622 – ACSI 16 eur

Torek: Entrevaux, St. Etienne de Tinee – 132 km

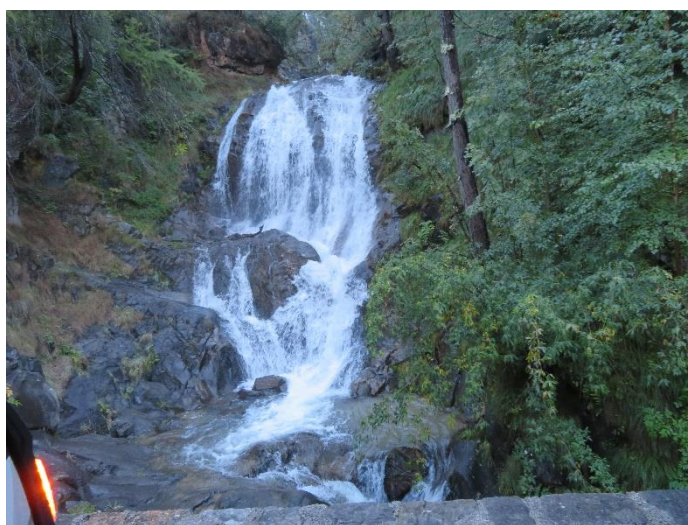
Ob 10h higienski servis in odhod v narodni park Mercantour. Najprej de jezera Castillon in mogočnega umetnega jezua, nato počasi do konca jezera in enournno čakanje na izmenični promet zaradi rekonstrukcije ceste. Zatem ponovno med hribe do Saint Benoit z ogledom starega kamnitega mostu kraljice Jeanne, mimo vhoda v sotesko Daluis ob reki Var, ki sva jo tudi že prekolesarila, tokrat pa izpustila, zaradi napovedi poslabšanja vremena. Ustaviva se za urico v mestu Entrevaux, kjer vzpon do gradu nad mestom skozi 20 obrambnih vrat zamenjava za dobro kavico in rogljiček na mestnem trgu, ob obcestni knjižnici v obliki knjižne omare pod napuščem hiše. Hitiva naprej, mimo Touet sur Var in vvhodom v sotesko Cian, ki doživi enako usodo kot prejšnja. Preden se pot obrne proti Azurni obali in Nici, naju zapleteno križišče treh mostov in dveh tunelov usmeri na sever v dolino reke Tinee, skozi useke in predele rdečih boksitnih skal, ki sva jih pred leti že občudovala v dolinah Daluis in Cian. Na koncu nama je zmanjkalo časa za planirani kolesarski vzpon na Col de la Bonette, zato se namestiva v mestni kamp St Etienne de Tinee, kjer ob plezalnih stenah za odrasle in otroke, na travi ob jezeru, šotorijo predvsem planinci, motoristi in kolesarji.

Spanje: St Etienne de Tinee, Camp Municipal 44.25852, 6.92348 – 15 eur

sreda – St. Etienne de Tinee – 0 km

Upanje, da bo vreme zdržalo po napovedi, je ugasnilo že proti jutru, ko je začelo ropotati po strehi AD. Dopoldne je bilo že vse namočeno, ubogi kolesarji in motoristi so v dežju pospravljali mokre šotorčke. Okoli poldne je prenehalo za krajši sprehod do mesta in nakupa kruha, nazaj grede je že pršilo. Popoldan še ena prekinitev, nato dež čez celo noč. Ob podaljšanju bivanja v campu za en dan sva sicer dobila zagotovilo, da bo naslednji dan lep, sončen in brez dežja, vendar je še proti jutru kazalo bolj slabo. Se je pa dobro spalo ..

četrtek – Col de la Bonette, Jausiers, Borgo San Dalmazzo – 118 km, kolo 27 km, 950 viš.m

Ob 8h so se uresničile preroške napovedi, oblaki so izginili, bilo pa je kar hladno. Odločiva se, da ob 10h z AD potegnem do Bousieyas, koč na višini 1.850 m, da si v hladnem vremenu malo skrajšava pot. Na parkirišču je bil še prostor, hitro se toplo oblečeva in hrabro odrineva. Prelaz proti Jausieru je sicer šele sedmi najvišji prelaz v Evropi, je pa cesta, speljana na vrh z 2.802 m najvišje speljana asfaltna cesta v EU. Je že 13 stopinj in sončno. Delava številne postanke, občudujeva naravo in hribe v ozadju, vrh je vse bližje.

Narediva krajši postanek na Camp des Fourches, gruči koč na srednji planoti, sedaj že delno obnovljenih. Ponovno ustavimo pri spomeniku generalu Jacquemotu in pri kapeli Notre Dame du tres haut. Ob 12h doseževa vrh, ki si ga deliva z gručo motoristov, nekaj avtomobili in tremi AD. Peš se povzpneva na razgledno ploščad in doseževa višino 2.862 m, kar je samo 2 m pod višino Triglava. Pofotkava sebe, cesto na drugi strani, skale in pašnike, nato hiter povratek do AD in ponoven vzpon preko prelaza v Jausiers.

Nadaljujeva preko Colle della Maddalena v Italijo, ob 19h prispeva na PZA v mestu Borgo San Dalmazzo.

Spanje: Borgo San Dalmazzo, PZA 44.32936, 7.49180, voda, odtoki - brezplačno

petek – Panice Soprana, Col du Tende, Vernante – 40 km, kolo 27 km, 650 viš.m

Col de Tende je prelaz med Francijo in Italijo, obe strani poleg ceste povezuje tudi predor in železniška proga. Lokacija nad krajema Tende in Limone je na najvišji točki t.i. kraljeve ceste omogočila izgradnjo postojank, ki so jih Italijani konec 19. stoletja dodatno utrdili. Središče obrambnega sistema, Fort Central, je obdajalo pet utrdb, Pernante, Margheria, Giaura, Taburda in Pepino, strateško razporejenih po okoliškem hribovju. Danes so trdnjave v opuščenem stanju, ruševine pa še vedno pričajo o njihovi impozantnosti.

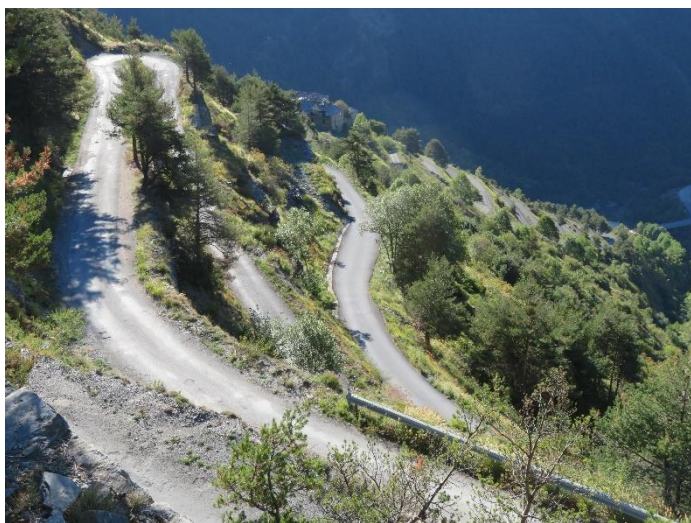
Ob 9h sva se po slabi uri pripeljala na izhodišče v zimski center Panice Soprana – P 44.16736, 7.56899.

Ob 10h sva se po lepi cesti podala proti vrhu. Po 8 km in ca 450 višinskih metrih sva po slabi uri prispela do Chalet Marmotte, od tu pa po Via del Sale še do treh od petih povezujočih trdnjav. Čeprav v ruševinah, še danes pričajo o nekdanji mogočnosti, med glavnimi obiskovalci pa so tudi motoristi, ki množično obiskujejo prelaz z obeh strani po atraktivnih cestah. Po isti cesti se vrneva na izhodišče in naprej do PZA Vernante, v mesto, ki je tesno povezan z Ostržkom. Tu je zadnja leta preživel njegov prvi ilustrator, kar pričajo številne poslikave hiš in učna pot po zgodbah o tem otroškem junaku. Noč je bila mirna v družbi še štirih AD.

Spanje: Vernante, PZA 44.24501, 7.53181, voda, odtoki - brezplačno

sobota – Col du Tende, Cremona – 315 km, kolo 16 km, 740 viš.m

Zgodaj zjutraj se zapeljeva do včerajšnjega parkirišča in kljub tablam o prepovedi vožnje za AD do prelaza. Želela sva prevoziti cesto na drugo stran, kar nama je pred dnevi preprečilo blato in rekonstrukcija ceste. Bilo je vetrovno in hladno, pod vetrovkami so se znašli tudi flisi. Ob 9h sva se že spuščala po zavojih, prve tri km po italijanski strani še po makadamu, nato po lepem asfaltu čez številne serpentine. V 8 km sva se spustila 700 m in naredila vtis na upravnika predora z izjavo, da se takoj vračava nazaj. Za spust in vzpon sva porabila približno enak čas, nekaj zaradi elektrike in nekaj zaradi številnih postankov za fotografiranje. Na vrhu se zatečeva na toplo, v Chalet Marmote naju pogreje kakav z rumom in okusna malica z jurčki, njoki in polento. Terasa pred kočo je bila že polna obiskovalcev, ki so si peš ogledovali predvsem centralno utrdbo. Med pospravljanjem koles v boks AD je mimo naju pripeljalo vsaj 20 kolesarjev in 40 motoristov.

To je bil najin zadnji planiran vzpon, zato se odpraviva proti domu, po lokalnih cestah do Asti, naprej po AC do Cremona na preizkušeni P. Kot vedno si ogledava stari del mesta okoli katedrale, kjer sva ujela konec večerne maše. Postrežba prigrizka ob kozarčku proseca je bila izvrstna, le Azian foot factory žal zasedena.

Spanje: Cremona P 45.13819, 10.03583 – brezplačno

nedelja – 18.09.2022 – Ljubljana – 454 km

Odhod proti domu ob 8,30, po 400 km se ustaviva na kosilu na letališču v Postojni na izvrstnem tuninem steaku, po obisku za kavico na Vrhniki sva rahlo utrujena, a zadovoljna z lepim potovanjem, doma ob 18h.

Naredila sva 2.650 km z AD, 315 km s kolesom in preko 6.000 višinskih metrov, peš preko 100 km.

